

2452

Нема извесности

4.Ст- 3309/2010

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, и то стечајни судија Драган Драговић, у стечајном поступку над стечајним дужником Предузеће за производњу, трговину, експорт-импорт „COLLCO COMPANY" Д.О.О. у стечају, Земун, Мајора Радосављевића 315, дана 02.12.2011. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I – УТВРЂУЈЕ СЕ да је имовина стечајног дужника Предузеће за производњу, трговину, експорт-импорт „COLLCO COMPANY" Д.О.О. у стечају, Београд, Земун, мања од висине трошкова стечајног поступка.

II – ЗАКЉУЧУЈЕ СЕ стечајни поступак над стечајним дужником Предузеће за производњу, трговину, експорт-импорт „COLLCO COMPANY" Д.О.О. у стечају, Земун, Мајора Радосављевића 315, матични број 17176536, ПИБ 100198925, отворен решењем Привредног суда у Београду 4-Ст-3309/10 од 17.09.2010. године.

III – Преноси се на стечајне повериоце којима је утврђено потраживање Закључком о листи утврђених (признатих) потраживања овог Суда 4-Ст-3309/10 од 20.05.2011. године и на стечајне повериоце којима је оспорено потраживање Закључком о листи оспорених потраживања овог Суда 4-Ст-3309/10 од 20.05.2011. године а који су у року покренули парницу за утврђење оспореног потраживања, имовина стечајног дужника коју чине:

- покретне ствари – инвентар и опрема стечајног дужника као у Извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника од 15.03.2011. године-Почетни стечајни биланс,
- удео стечајног дужника у правном лицу „Merkur Company" Д.О.О. Београд,
- парница бр. П-4732/08 код Привредног суда у Београду,
- парница бр. П-9198/07 код Привредног суда у Београду,
- парница бр. П-9312/09 код Привредног суда у Београду,
- парница бр. П-9575/10 код Привредног суда у Београду,
- парница бр. П-7233/10 код Привредног суда у Београду,
- парница бр. П-6251/10 код Привредног суда у Београду,
- парница бр. П-74809/10 код Привредног суда у Београду,

све према поднеску-извештају стечајног управника од 30.09.2011. године,
-као и парнице за утврђење потраживања поверилаца покренуте по Закључку о листи оспорених потраживања овог Суда 4-Ст-3309/10 од 20.05.2011. године.

IV – Имовина из става III преноси се на повериоце из става III до висине њихових утврђених потраживања, у проценту према учешћу у укупним потраживањима истих поверилаца према стечајном дужнику, а у случају намирења поверилаца у проценту од 100% утврђених потраживања, преостала средства повериоци су дужни да пренесу оснивачима стечајног дужника.

V – НАЛАЖЕ СЕ стечајном управнику да, по правноснажности овог решења, средствима која се налазе на текућим рачунима стечајног дужника, исплати настале трошкове, а уколико по исплати насталих трошкова, који обухватају трошкове стечајног управника и трошкова поступка, преостану средства, да та средства уплати у буџет Републике Србије, те да код надлежних органа и организација предузме потребне радње ради гашења текућих рачуна стечајног дужника, брисања матичног и пореског идентификационог броја, и из статистичке евиденције, као и радње ради брисања стечајног дужника из Регистра привредних субјеката, и да о извршеним радњама достави извештај.

VI – НАЛАЖЕ СЕ Агенцији за привредне регистре да изврши брисање стечајног дужника Предузеће за производњу, трговину, експорт-импорт „COLLCO COMPANY" Д.О.О. у стечају, Земун, Мајора Радосављевића 315, из Регистра привредних субјеката.

VII – НАЛАЖЕ СЕ Републичком заводу за статистику да брише из своје евиденције стечајног дужника са матичним бројем 17176536.

VIII – НАЛАЖЕ СЕ Пореској управи- Одељење Нови Београд да угаси порески идентификациони број стечајног дужника 100198925.

IX – По правоснажности овог решења, и по достављању завршног извештаја стечајног управника уз доставу уништених печата стечајног дужника, суд ће донети посебно решење о разрешењу дужности стечајног управника.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду 4-Ст-3309/10 од 17.09.2010. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником Предузеће за производњу, трговину, експорт-импорт „COLLCO COMPANY“ Д.О.О. у стечају, Земун, Мајора Радосављевића 315, и за стечајног управника именован Стојан Рајковић из Београда.

Према стању у списима, и то према поднесцима-извештајима стечајног управника од 06.01.2011. и 17.01.2011. године, изјавама на рочишту од 11.02.2011. године и Извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника од 15.03.2011. године, стечајни управник је по пријему Решења ушао у посед имовине и документације стечајног дужника, али да стечајни дужник нема непокретне имовине односно имовине веће вредности, већ једино покретну имовину незнатне вредности која се састоји од залиха робе и ситног инвентара и опреме, као и удео од 51% у капиталу трећег лица „Merkur Company“ Д.О.О. Београд.

Дана 20.05.2011. године одржано је поверилачко рочиште ради расправљања о економско-финансијском положају стечајног дужника, на ком је стечајни управник указао да стечајни дужник не располаже непокретном имовином и да се сва реална имовина састоји у опреми, чија вредност, пописана и процењена на дан 15.03.2011. године износи 2.188.820,00 динара. Такође је поновио да стечајни дужник поседује оснивачка права код правног лица „Merkur Company“ Д.О.О. Београд у проценту од 51% удела, али да процену удела није извршио јер су за то потребна средства око ангажовања вештака, као и да се евентуална имовина може остварити у постојећим парницама у којима је стечајни дужник активно легитимисан, али да су, такође, за вођење тих парница потребна средства којих нема. Стога је, имајући наведено у виду, изјавио да нема услова за реорганизацију, а да, ради прикупљања средстава за вођење ових парница, која представљају трошкове стечајног поступка, остаје код претходно стављеног захтева за уплату потребних средстава од стране стечајних поверилаца, с обзиром да је потребно пре свега ангажовати адвоката за вођење поменутих парница.

На истом поверилачком рочишту, присутни повериоци су у проценту од 70% укупно пријављених потраживања гласали да се стечајни поступак у овој правној ствари оконча банкротством стечајног дужника.

Налогом од 27.07.2011. године, наложено је стечајним повериоцима да уплате износ потребан ради несметаног даљег вођења стечајног поступка, будући да стечајни управник не може из предујмљених средстава покрити те трошкове, јер је у предмету извршено вештачење и поднет захтев за ангажовање адвоката за заступање стечајног дужника, као минимум за даље вођење поступка.

На рочишту за испитивање потраживања, утврђена су и оспорена потраживања као у Закључку о листи утврђених потраживања од 4-Ст-3309/10 од 20.05.2011. године и Закључку о листи оспорених потраживања од 4-Ст-3309/10 од 20.05.2011. године, према Листи признаних и оспорених потраживања коју је доставио стечајни управник.

У поднеску од 30.09.2011. године, стечајни управник је, имајући у виду да су стечајни повериоци изгласали банкротство, а да нису уплаћена средства за даље вођење стечајног поступка, који би, с обзиром на наведено били веома високи а стечајна маса која треба да се формира је неизвесна, предложио је да се стечајни поступак у овој правној ствари закључи јер је имовина стечајног дужника мања од трошкова поступка, те да се утврђена имовина пренесе на стечајне повериоце којим су призната потраживања и на повериоце којим су потраживања оспорена а покрену по закључку о оспоравању парнице ради утврђења својих потраживања.

Из Извештаја о економско-финансијском положају стечајног дужника од 15.03.2011. године, затим изјашњења стечајног управника на поверилачком рочишту од 20.05.2011. године, као и допунског поднеска стечајног управника од 02.12.2011. године којим је допунио

наводе из предлога за закључење, произлази да вредност реалне имовине стечајног дужника износи 2.290.000,00 динара, као и 25.292.500,00 динара у потраживањима, колико износе потраживања у парницама у којима је стечајни дужник тужилац, као и 171.836,38 динара, колико износи номинална вредност удела од 51% у трећем лицу, што укупно евентуално износи 27.754.336,38 динара, а да укупне обавезе стечајног дужника износе 52.032.400,00 динара, те, имајући у виду да би, према процени стечајног управника, трошкови стечајног поступка износили најмање 50.000,00 динара на месечном нивоу, те да средства потребна за вођење наведених парница знатно превазилазе реална средства стечајног дужника (покретне ствари незнатне вредности), односно да стечајни повериоци нису уплатили ни износ потребан за спровођење поступка евентуалног уновчења тих ствари, као ни да се њиховим уновчењем не би добила средства за покривање трошкова вођења ових парница, то произлази да је имовина стечајног дужника мања и од трошкова стечајног поступка.

На основу свега наведеног, а имајући у виду да је према садржини економско-финансијског извештаја исти у свему сагласан са наводима стечајног управника, те да повериоци на извештај нису имали примедбе, утврђено је да је имовина стечајног дужника у конкретном случају мања од висине трошкова потребних за вођење стечајног поступка, јер је реална имовина стечајног дужника незнатне вредности, а тиме и мања од висине трошкова стечајног поступка потребних за вођење стечајног поступка у циљу остваривања имовине изражене у потраживањима, па је суд сагласно члану 13. став 2. Закона о стечају донео одлуку као у изреци овог решења у ставу I.

Код чињенице да је имовина стечајног дужника незнатне вредности односно мања од висине трошкова стечајног поступка, и да би даље вођење поступка само проузроковало додатне, непотребне трошкове, а да повериоци нису поступили по налогу суда од 27.07.2011. године и уплатили износ потребан ради предујмљивања трошкова даљег вођења стечајног поступка нити поднели захтев за спровођење поступка нити положили средства неопходна за покриће стечајног поступка, имајући у виду да су изгласали настављање поступка банкротством, нити је захтев за спровођење поступка ставио стечајни дужник, на основу чега се сматра да су изјавили да немају интерес за његов наставак, испуњени су услови за закључење стечајног поступка без одлагања, па је суд применом члана 13. став 2. у вези са ставом 4. и чланом 147. Закона о стечају донео одлуку као у изреци овог решења у ставовима II, III и IV, а у ставу V сагласно овлашћењу из члана 13. став 3. Закона о стечају.

Одлуке као у ставовима VI, VII и VIII донете су сходно члану 148. став 7. Закона о стечају.

Стечајни управник ће, по подмиривању трошкова стечајног управника који су регулисани Законом о стечају, Законом о агенцији за лиценцирање стечајних управника и подзаконским актима, доставити суду Завршни извештај, а евентуални вишак средстава уплатити у буџет Републике Србије, сагласно члану 13. став 3. Закона о стечају.

По извршеним радњама из става V овог решења од стране стечајног управника и прибављеном извештају стечајног управника о тим и другим радњама извршеним ради окончања овог поступка, суд ће донети посебно, одговарајуће решење о разрешењу именованог стечајног управника, па је донета одлука као у ставу IX.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Привредном апелационом суду, преко овог Суда, у року од 8 дана од дана пријема отправка решења.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА

Драган Драговић, с.р.

За тачност отправка оверава